

«Ρέον Φως»

Το «Ρέον Φως» είναι μια σπουδή στο ανέκφραστο, την αφή του φωτός στη μνήμη, τη χρονικότητα, τη μεταβολή. Η φωτογραφική αυτή αλληλουχία του Νίκου Κασέρη αποτελεί μια μακρόχρονη εικαστική διερεύνηση αναφορικά με τη σχέση του φωτός, του τοπίου και του ιστορικού παρόντος, εκκινώντας το 2015 - μια χρονιά με δεκατρείς πανσελήνους. Ένα έτος που συνδέθηκε με ισχυρές κοινωνικοπολιτικές μετατοπίσεις, όπως η επίθεση στα γραφεία του Charlie Hebdo, η προσφυγική κρίση που συγκλόνισε τα ευρωπαϊκά σύνορα, η πολιτική κρίση στην Ελλάδα με αποκορύφωμα το δημοψήφισμα του Ιουλίου. Όλα αυτά συνέθεσαν ένα παλίμψηστο αστάθειας, φόβου, αλλά και υπαρξιακής επαγρύπνησης. Σε ένα απομονωμένο τοπίο, σ' έναν τόπο ερημικό, ο Νίκος Κασέρης εστιάζει στο φως, χρησιμοποιώντας το όχι ως μέσο απεικόνισης αλλά ως εφαρμογή μετατροπής των εικόνων της στιγμής της πανσελήνου. Η απουσία της ανθρώπινης μορφής δεν δηλώνει αποξένωση, αλλά ένα ηθελημένο αίτημα σιωπής και περισυλλογής. Το τοπίο -απογυμνωμένο από αφηγηματικές εντάσεις και κοσμοθεωρίες - ανακτά την υλική του υπόσταση. Το φως, μετεξελίσσεται στη διάρκεια της νύχτας, αρθρώνοντας ένα ισχυρό διάλογο με την επιφάνεια της πέτρας και της θάλασσας, σβήνοντας στον ορίζοντα. Η αισθητική των εικόνων προσεγγίζει τα όρια της χαρακτηριστικής ή της αφαιρετικής ζωγραφικής, εδραιωμένη σε μια προσωπική σχέση εμπειρίας με το τοπίο. Δεν πρόκειται για τεκμηρίωση, αλλά για υποκειμενική αρχαιολογία του βλέμματος.

4 Μαΐου 2025, Παρίσι Νιτούς Ανθούση, Εικαστικός, Υπ. Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Παρίσι 1 Πάνθεον-Σορβόνη.

"Luminous Flux"

"Luminous Flux" is a study of the inexpressible, the touch of light on memory, temporality, change. This photographic sequence by Nikos Kasseris is a long-term visual exploration of the relationship between light, landscape and the historical present, starting in 2015 - a year with thirteen full moons. A year associated with strong socio-political shifts, such as the attack on the Charlie Hebdo offices, the refugee crisis that shook the European borders, the political crisis in Greece, culminating in the July referendum. All this has created a tide of instability, fear and existential vigilance. In an isolated landscape, in a deserted place, Nikos Kasseris focuses on light, using it not as a means of depiction but as an application for transforming the images of the moment of the full moon. The absence of the human form does not indicate alienation, but a deliberate request for silence and contemplation. The landscape - stripped of narrative tensions and worldviews - regains its material substance. The light transforms during the night, articulating a powerful dialogue with the surface of the stone and the sea, fading into the horizon. The aesthetics of the images approach the limits of printmaking or abstract painting, anchored in a personal relationship of experience with the landscape. It is not just a document, but an archaeology of the subjective gaze. May 4th 2025, Paris Nitouche Anthoussi, Visual Artist, PhD candidate at the University of Paris 1 Pantheon-Sorbonne.

« Flux Lumineux »

« Flux Lumineux » est une étude de l'inexprimable, de l'influence de la lumière sur la mémoire, la temporalité et le changement. Cette série photographique de Nikos Kasseris est une exploration visuelle au long cours de la relation entre la lumière, le paysage et le présent historique, entamée en 2015 - une année marquée par treize pleines lunes. Une année associée à des profonds bouleversements sociopolitiques, comme l'attentat contre les locaux de Charlie Hebdo, la crise des réfugiés qui a ébranlé les frontières européennes, la crise politique en Grèce, comme point d'orgue le référendum de juillet. Tout cela a créé une marée d'instabilité, de peur et de vigilance existentielle. Dans un paysage isolé, dans un lieu désert, Nikos Kasseris se concentre sur la lumière, l'utilisant non pas comme un moyen de représentation mais comme une application pour transformer les images du moment de la pleine lune. L'absence de forme humaine n'indique pas une aliénation, mais une demande délibérée de silence et de contemplation. Le paysage - dépouillé des tensions narratives et des visions du monde - retrouve sa matérialité. La lumière se transforme pendant la nuit, engageant un dialogue intense avec la surface de la pierre et la mer qui se fond dans l'horizon. L'esthétique des images s'approche des limites de la gravure ou de la peinture abstraite, ancrée dans une relation personnelle d'expérience avec le paysage. Il ne s'agit pas d'une documentation, mais d'une archéologie subjective du regard. Le 4 mai 2025, Paris Nitouche Anthoussi, artiste visuelle, doctorante à l'Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne.